Až na poslední stránku

H E Ami E
Až na poslední stránku, chci napsat to slůvko
Ami E F#mi H
co mi svíti jak slunce, do mých mlhavých dní
E Ami E
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá
G#mi F#mi E
kolem nakreslím kvítí, nebo sníh.

H E Ami E
Na té poslední stránce, bude jen jedno slůvko
Ami E F#mi H
mým nejtěžším písmem, z první A
E Ami E
nač jinak všechna ta hejna dětí, učit psát krásně
G#mi F#mi E
kdybych to nezvlád, ani já.

H E Ami E
Zvolna chápu, proč slova se píšou
Ami E F#mi H
aby bylo co zpívat, a aby bylo čím lhát
E Ami E
všechna slova svých písní, bych napsal tím slůvkem
G#mi F#mi E
tak chápeš jak spěchám, se ho vzdát.

Bože můj

Luboš Nohavica

F **B**
Zelený mrak, zas na to hledím
C **F**
ještě že tak, že v hospůdce sedím
F **B**
okolo jsou, snad všichni svatí
C **F**
je tady pán, co za všechny platí.

F
Ej bože můj
B
nechce se domů
C
ej bože můj.

Na louce strom, pod stromem ležím
v dálce hřmí hrom, přes háj domů běžím
pod horou háj, nad hlavou nebe
nad nebem ráj a tam vidím tebe.

F
Ej bože můj
B
nad tebe není
C
ej bože můj.

Bmi
Ještě jednu borovičku
zahrajem na píšťaličku
jen pro tebe za hubičku

F
Ej bože můj….

Ej bože můj, áááá

Carpe diem

Ami Dmi^{7}
Nadešel asi poslední den
G Emi
podívej, celá planeta blázní
Ami Dmi^{7}
a já neuroním ani slzu pro ni
G
jenom zamknu dům.

E Ami Dmi^{7}
Půjdu po kolejích až na konečnou
hle jak mám krok vojensky rázný
a nezastavím ani na červenou
natruc předpisům.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš
Dmi^{7} Ami G
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

Už si nebudeme hrát na román
setři růž, nikdo nás nenatáčí
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán
ať svět z posledního pije a tančí
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.

Žádný slib z těch, co jsem ti dal
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky
tak ať točí se svět, mladší o deset let
na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal
carpe diem, život je krátký
v tvých očích je klid a nemám chuť snít
co by bylo dál.

Ami G Ami G C
R: Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
Dmi^{7} Ami
zbylo tak málo vět, tak málo slov ...

Dohrála hudba

C G C G C G C G
R: Dohrála hudba v nás, zanikla v tónech dřív už známých
C G C G C G C G
dohrála hudba v nás, a léto nové písně mámí.

Ami G Dmi G7
Slyším jak hrajou z otevřených dveří krámů
Ami G Dmi Emi
stokrát vyzkoušená slova načesaný hluk co duši zaléhá
Dmi C
co v uších zaléhá, zvuky aut, zvuky cest
G Ami G Dmi7 G7
co nás dovedou, prý až za štěstím.

R: Dohrála hudba v nás, bez ovací a bez tleskání
nikdo ji nekoupí a nikdo neprodá, není k mání.

Vím, její melodii nikde nikdo nenahrál
je prostě pryč, ale hledám dál, jsem přece muzikant
zkušený v hledání, mám k tomu nadání
každý to říká, mám nadání.

D G6 D G6
Já vím svět je veliký a neleží mi u nohou
D G6 D A D A
krupiér karty vymění, a staré do hry nemohou
Hmi A G
vidíš všechno se mění, jen ty jsi stejná
Hmi A G
pojď dál to se oslaví, budoucnost nadějná
D/F# G/E
jó když se štěstí unaví, necháme hříchy spát
D F# D
noc je dáma, co všechno ví.

Jak se zdá hledat nestačí, chce to někdy umět vzdát
čas mám, boty netlačí, takže se nemusíš bát
že moje krásná minulost, už je taky na prodej
prodám, jsem přece čaroděj, mám devět životů
a všechny se mi nehoděj, a za tvou samotu
dám svou vlastní, klidně se ptej.

Může být, že přijdeš zase jednou někdy na koncert
to víš, čas ten nakonec, vždycky všechno obrátí v žert
a stejně dál se mi zdá, když tak usínám, že někdo zpívá
slyším, co už jsem zapomněl, hledal jsem kde se dá
a nikde jsem nic nenašel, jak rád bych uvěřil
že jsem si všechno jen, vymyslel.

Doma je doma

A E
Víš moje milá, nejspíš, trochu ti závidím
F#mi7 Hmi7 E4 E7
že ti stačí co víš.

To já, i když se snažím, stejně do tebe nevidím
a říkám co nepochopíš.

Hmi E4 E7
* Já vím je to marné a taky příjemné být slepý
A Hmi E4 E7
a ztratit nad sebou všechnu moc.

A E
Co říkáš, moje milá, půjdem někam kde tě neznají
F#mi7 Hmi7 E4 E7
a protancujem spolu celou noc.

C Dmi7
Víš moje milá, ať chodím kudy chodím
C Bmaj G4sus G7
nacházím všude jen tu zář
C G
a marně čekám na tmu, v které oči prohlédnou
Ami Dmi7 G4sus G7
a spatřím tvoji pravou tvář.

Dmi7 G7
Mám se snad vzdát, všech svých plánů a nadějí
C Dmi7 G4sus G7
a jen pro to tajemství dál žít
C G
já vím, je čas spát a vím hvězdy nehřejí
Ami Dmi7 G C
a vím že smím tě políbit.

Dvakrát

G C D G
Dvakrát dvě deci, přede mě postavil pán
C D G
musel si přeci všimnout, že jsem tu sám
C D G
dvakrát se uklonil, dvakrát poděkoval
C D G
skupina spustila "Andulko Šafářová".

Ach, to je muzika, až se mi srdce svírá
ještě že na dvojitý Nelson, dvakrát se neumírá
od stolu vstávají ti, co tu nejsou sami
tak proč stojíš u mě, dívenko s květinami.

Holky rty špulí na stébla v citrokolách
všechny jsou v stejném - copánky, mašle, volán
všechny si naráz dávají hádat z dlaně
ta, co je nejblíž, vypadá odhodlaně.

C $C^{/H}$ A^7
R: A tak provlékám skrz to hluché
D^7 G
velblouda i jehlu uchem
C $C^{/H}$
to jsem netušil, že je to tak
A^7 D^7 C
náramně jednoduché.

To je ta pravá, chvíle pro autogramy **G C D G**
plaše se sklání a voní fialkami **C D G**
raději jděte mi z očí, tajemná Euridiko **C D G**
nějak dnes nesnáším, pohled na krev a mlíko. **C D G**

Samoto samoto, laskavá domovino
syn se ti vrátil, tak ještě dvakrát víno
ať ještě chvíli je všechno tak hezky sudé
ať se smím loudat pár kroků za osudem.

R: A ona ať oči klopí **C $C^{/H}$ A^7**
ať se v těch hlubinách neutopím **D^7 G**
kéž bych tak neviděl, neslyšel **C $C^{/H}$**
co nikdy, nikdy nepochopím. **A^7 D^7 C**

Ještě se třpytí, jak slza na kameni
a už tu není, zmizela bez loučení
ani ten v černém, dvakrát si neví rady
pán si přál platit, zvlášť nebo dohromady?

Hrála mi Julii

G Dmi^7 E^7
Byla noc, na černou Ostravu, sníh se tiše snášel
Ami C D^7
z baru Fénix, vedle divadla, vyvádějí Mikuláše
G G^7 E^{4sus}
nahoře v bufetu už se svítí, paní Květa dělá hercům čárky
E^7 Ami C D^7
a já dole, už bez role, volám nahoru "kdo měl ty párky"
G Dmi^7 E^7
R: A ona hrála mi Julii a hrála Desdemonu
Ami Cmi D^7
hrála Roxanu, Taťánu, Médeu a Antigonu
G Dmi^7 E^7
hrála Dorotku, Justýnu, Ofélii, Messalinu
Ami Hmi Ami D^7
a já role podle ní bral.

Večer volala, že dabuje, tak jsem šel hledat kamarády
.....stála s ním, naštěstí, otočená ke mě zády
tak jsem chodil trochu po barech, abych to mládí už nějak zkrátil
ve všech hráli stejné video: stejný herec jiné stejné mlátil.
A Emi^7 F$^{\#7}$
*: A pak konečně spolužák, trhá noc na devět třídních knih
Hmi D E^7
a černá s bílou se usmíří, pane, pane, že jste v Blížencích?
A Emi^7 F$^{\#4sus}$
Hleďme, čas trhnul oponou, tak ať si taky trhne nohou
F$^{\#7}$ Hmi D E^7
se všemi dramaty a fraškami na tělo milencům za výlohou.

D Ami H^7
R: Vždyť každá hrála jen Julii a hrála Desdemonu
Emi Gmi A^7
hrály Terezku, Dorotku, Justýnu a Antigonu
D Ami H^7
kdo by si nezahrál, pro trochu vzrušení, konec sázek jedna k miliónu
Emi F$^{\#}$mi Emi A^7
a já ani nezatleskal.

A Emi F$^{\#7}$ Hmi D E^7
Noc, Ostravou sníh se snáší, z baru se motají další Mikuláši
A Emi^7 F$^{\#7}$
je noc šestého, prosinec rozdal dárky
Hmi D E^7
a nahoře se pořád svítí, tak křičím do oken "Já měl ty párky!"

D Ami H^7 Emi Gmi A
R: A ona hrála Julii, Desdemonu - Roxanu
D Ami H^7 Emi Gmi A
Maryšu, Marfušu, Kaťušu, Cicciolinu
D Ami H^7 Emi Gmi A
Eyrovou, Makepeacovou, Bovaryovou, d'Artagnanovou
D Ami H^7 Emi Gmi A D
Popelku, Zlatovlásku, Jasněnku, ježibabu

Husličky

G C G Ami Emi D
[: Číže ste husličky čije, kdo vás tu zanechal :]

Ami^{7} D G Ami D G Ami Emi D Ami Emi D
na trávě poválané, na trávě poválané u paty ořecha

[: A kdože tu trávu tak zválal, aj modré fialy :]

[: že ste husličky samé :] na světě zostaly

Který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát
Který tu mládenec usnul a co sa mu přišlo zdát

co sa mu v noci zdálo, bože
co sa mu enem zdálo, že už vjec nechtěl hrát

[: Zahrajte husličky samy, zahrajte zvesela :]

[: až sa tá bude trápit :] která ho nechtěla.

Jak vlastně vypadáš

C F A^7
Jak vlastně vypadáš, má milá
Dmi F G
že ses mně nikdy nezjevila
C^7 F
to bych tě svedl po paměti
Ami $Ami^{/G}$ $Ami^{/F}$ G^7
takhle jen čmárám po papíře a čas letí.

Už prý připomínám netopýra
jak píšu noci přes kopírák
a já jen zkouším hlavou dolů
otočit přesýpací hodiny, když nejsme spolu.

Když v tomhle životě se minem
chtěl bych tě najít v nějakém jiném
ze slabik stloukám pro svou spásu
archu, co za tebou má doplout až do těch časů.

Přelívám oceán, má milá
a láska by mě vykoupila
nevezmou mě nikam jednoduše
do nebe ani do pekla, jen s půlkou naší duše.

C F Dmi G
* Jak vlastně vypadáš, má milá ...

Ještě mi chvilku zpívej

A^{7} D G Hmi
Ještě mi chvilku zpívej, a neříkej, že už to neumíš
Emi Hmi E A^{7}
ať se zas cítím takhle maličký, jak ti srdce pro mě bije
D G Hmi
ještě mi aspoň chvilku zpívej, ať můžu sladce ztrácet vědomí
Emi Hmi E A^{7}
a utopit svůj rozum ve vlnkách té hloupoučké melodie

D D^{4sus} D D^{4sus} Hmi^{7} Hmi^{6} Hmi^{7} Hmi^{6}
D D^{4sus} D D^{4sus} Hmi^{7} Hmi^{6} A^{7}

Tak jen zpívej, kdo ví, co bude za tři vteřiny
někdo nás vyfotí i přes panel a zbudou jen dva stíny na zdi
když zpíváš, je mi jak dávno v bezpečí babiččiny peřiny
a nemám strach, jen o to jediný - že už bude konec prázdnin.

A^{7} D G Hmi
Ještě mi zpívej, a já to vážně nikde nepovím
Emi Hmi E A^{7}
že ti to, no, trošku ujelo, prostě ses netrefila
D G Hmi
muzika není pro každého, jen pro ty, co maj uši hladový
Emi Hmi E A^{7}
a mně už v uchu hrozně kručelo, a tys mi ho tak hezky nakrmila.

Prosím, prosím, ještě zpívej, ať zapomenu všechny rozumy
já vím, že ti to nikdy nevrátím, i když se tváříš hezky skromně
ještě zpívej, a co na tom, že to neumíš
jiní to umí, ale co já s tím, když nezpívají pro mě ...

Kolem a kolem

E F#mi E
Dlouhá je noc a nikdo na pomoc
A H
jen milenci na patrolách
E F#mi H4sus E
dlouhá je mi noc a kdybych křičel o pomoc
A H4sus H7
nikoho nepřivolám
F#mi H7
a ty kroky to je vítr
C#7 F#mi E A H
déja vu to jen výtah jel o patro dál
E F#mi H C#mi
špendlík ke jménu do sbírky měst
F#mi H7 E
kde jsem bůh ví proč jednou hrál.

E F#mi E
Dlouhá je noc a chtěl bych tak moc
A H
někam kde někdo na mě čeká
E F#mi H4sus E
někam kde jsem už byl, hle jak nízký mám cíl
A H4sus H7
ale cesta tak předaleká
F#mi H7
a i lež bych už bral
C#7 F#mi E A H
že jsem na cestě dál, ale pravdy se nepolekám
E F#mi H C#mi
víš než nic - raděj uvěřit v lež
E H E A E H E
Takže můžeš lhát, můžeš lhát, když chceš.

Město měst

C **G^{4sus}**
Až mi bude nejhůř,a všichni řeknou že jsem lhář
B **F** **Fmi** **C C$^{/H}$ C$^{/B}$ A^{7}**
vrátím se domů, ať se mi smějou kde mám svatozář
Dmi
a pronajmu svůj dům
F^{7} **Ami^{7}**
nač pořád všem prorokům hlavy plést
C
Město měst.

C **G^{4sus}**
Až se jednou vrátím, tvůj trestní rejstřík vybílím
B **F** **Fmi** **C C$^{/H}$ C$^{/B}$ A^{7}**
zaplatím co mi dlužíš a snad i budu pár dní opilý
Dmi
to jak z očí všech tvých žen
F^{7} **Ami^{7}**
budu pít kolik jen mohu snést
C
Město měst.

C **G^{4sus}**
Až se jednou zeptáš, proč nám tváře už tak nekvetou
B **F** **Fmi** **C C$^{/H}$ C$^{/B}$ A^{7}**
vyberu konto a najdu hernu s ruletou
Dmi
a tu noc nepůjdeme spát
F^{7} **Ami^{7}**
a jako dřív budem hrát o svou čest
C
Město měst.

Možná už naposled

Dmi Ami7 C G
Tak už jsi zase zpátky, to je teda síla
Dmi Ami7 C G
zase ty sladké hádky, kde jsi to vlastně byla
B C B Ami
uklidím hned svůj svět
B Ami B
a zadními vrátky projdem
C Dmi
až do těch let.

Dmi Ami7 C G
Zase si dáme pusu, až bude peří lítat
Dmi Ami7 C G
a ráno v trolejbusu, nad Svitem bude svítat
B C B Ami
snad je to všechno jen sen
B Ami B
tak se mi zdá, že jsem
C Dmi
zas polapen.

B Ami
Jistě se ti o mně zdálo
Gmi7
celé ty roky v dálce
Dmi C
pamatuju si tak málo
B
po té naší válce.

Dmi Ami7 C G
Tak a jsme zase zpátky, kde už jsme spolu byli
Dmi Ami7 C G
povíme si pohádky, jak jsme bez sebe žili
B C B Ami
a uklidíme svůj svět
B Ami B
kdoví …....
C Dmi
možná už naposled.

Můžeš mě holka

D G D G D^{4sus}
Můžeš mě holka trápit, brousit slova jak nůž
D G D Hmi Emi
spi s kým chceš, vystavuj drápy, tvoje voňavá růž
G A
ze mě dál tvého otroka dělá
G D
ve snu vzlét jsem, pouta setřás
G A A^{4sus}
a náhle chtěl v nich, zůstat dál.

Zůstala po tobě žhavá, místa po těle mým
já jsem jen tvá včerejší zpráva, ptám se zda klidně spíš
naše lovestory mohla být skvělá
ve snu vzlét jsem a pouta setřás
náhle chtěl v nich, zůstat dál.

Otvírám okno a skáču, chytej mě ty víš jak
dál vytáčej mě jako káču, jsem bez křídel pták
Je mě půl a ty máš být celá
ve snu vzlét jsem a pouta setřás
náhle chtěl v nich, zůstat dál.

Na jazere zlatých ryb

C
Už mi malý byl svět
Fmaj7
tak jsem chtěl na výlet

doma jsem řek
C
že budu zpátky co nevidět.

Byl jsem chytrý kluk
F
ale to už je nejspíš fuk

mám pocit že
C
stejně jsem co se dalo splet.

F
A ty jsi měla o mě strach
B
už když mi šlo nač jsem sáh
Gmi7
tak nač teď brát
C **F**
jak žebrák, na dluh rybí slib.

C
Nemám víc si co přát
F
než že se dál budeš bát

že chytím i poslední
C
ze zlatých ryb.

Napiš mi brzy

C C/H C/A C/G Dmi Dmi/E Dmi/F G4sus G
Nanana ná, nanana ná, nanana ná, nánáná, nána ..

C C/H C/A C/G
Napiš mi brzy, dopis čtyřstránkový
Dmi Dmi/E Dmi/F G4sus G
jak se ti stýská a jak moc ti scházím
C C/H C/A C/G
napiš dopis dlouhý, nešetři na mně slovy
Dmi Dmi/E Dmi/F G
i kdyby měl být, třeba ze samých frází.

Napiš mi brzy, aspoň pohlednici
obsluha mírná, ceny rychlé,a počasí nám přeje
ať jsou na ní podepsaní všichni výletníci
ať můžu doma vzteky puknout, kdoví co všechno se tam děje.

Nebo pošli aspoň telegram, na účet adresáta
prusvih.stop. necekej .stop. nemuzu prijet. stop.
a já už budu vědět, že něco doma asi táta
ale ozvi se brzy, ať vím která bije.

Napiš mi určitě, i když už bydlím na jiný adrese
a jmenuju se jinak, než jsem ti řek
hoď to do schránky i bez jména, vždyť možná zázrak stane se
a ten dopis mě najde, po mojí slepý víře.

C C/H C/A C/G Dmi Dmi/E Dmi/F G4sus G
Nanana ná, nanana ná, nanana ná, nánáná, nána ..
C C/H C A Dmi C/E F G C

Opět na výletě

Ami Dmi Ami G
Říkali, že už tě neuvidím
Ami Dmi Ami G
a chtěli slyšet jména nějakých dalších lidí
Dmi C F
ale já nikoho neznám ani tebe milá
Dmi C F
vím jen že jsi pryč žes mě opustila.

Říkali že to mám pustit z hlavy
a chodit víc ven, že mám jen jedno zdraví
ale já nemám zájem o žádné uzdravení
Ami Dmi Ami G
říkali, že čas všechno spraví.

A D E
Tak konečně mám zas, aspoň po starostech
A D E
co bude zítra a co potom a jak je to prosté
Hmi^{7} A D
zas můžu lhát a chodit si kam chci domů
Hmi^{7} A D
a do rána psát, o tom, že není komu.

G C D
Hrajte mi blues, za to že se mnou byla
G C D
za každou mou půlnoc, v které mě probudila
Ami G F
hrajte mi blues, že aspoň našli jsme se
Ami G F
a že mám rozum, který všechno snese.

Hrajte mi blues za moje skvělé plány
že už budu hodný a na prstě omotaný
hrajte mi blues ať si s ním zacpu uši
ať neslyším ticho co mi zbylo v duši.

Hmi A D
Hrajte mi blues, za tu co o mě stála
Hmi A D
hrajte mi blues, i kdyby jenom lhala
Hmi A D
hrajte mi blues, že na tomhle krásném světě
Hmi A D
už se mi nechce být jinak, než jen na výletě.

Přijdu hned

C G/H F Dmi
Tady je kruh, tady je dvůr, tady bydlí
Ami F G
moje pýcha a štěstí naposled
F Ami
tady jsou knížky, tady svíce
Dmi F
tady hrnky, tady lžíce
G C G C
kdybys šel pryč, tady je klíč, přijdu hned.

To vpravo je les, tohle je vřes a tudy sever
téhle cesty už je konec na dohled
tohle je Zlín a támhle blízko
to už je Melbourne, San Francisco
sedni si sem, někde tu jsem, přijdu hned.

Támhleto je pták, to velké je mrak, tím se prší
a tímhle přivoláš si slunce zase zpět
tohle je výhled na Kokořín
a tahle okna vedou k moři
C G Dmi7
tady je gin, tady led, já přijdu hned ...

Příteli

C G C G C G C G
Příteli z dávných válek, píšu to psaní
C G C G C G C G
jak jsem před lety slíbil, na trnkobraní
Dmi G C
stále mířím na jihozápad
Dmi G D# F
jsem už za horama, za vodou, což rač chápat
C G C G C G C G
můj rytíři bez lázně a vany z hotelu Blaník.

Tady je zima už za námi a ledy tají
kdo zasil v prosinci banány, tomu už zrají
a ze všech koutů, život zas vstává
všude pupeny, lupeny, květiny, tráva
na nebi kometa s vlečkou a Hanka se vdává.

Válka skončila, zdá se, a vojsko se vrací
i tažní ptáci a nástroje do restaurací
a všem to pípá v motorolách
hlavně Jarmilám a Hynkům jaro volá
a je tu veselo, jak dřív jen o demostracích.

*: Můj milý příteli kdesi tam, do časů pravých
posílám kousek tvé písně a všichni tě zdraví.

C G C G
R: Mrkací panenku, kuličku skleněnku
C G C G
papuče, čelenku, neplatnou vstupenku
C G C G
raketu, míček a kačenku na klíček
Ami F G Ami
a možná ještě víc dáme tomu
F G C
kdo si nás, kdo si nás vezme domů.

C G C G C G C G
*: Milý příteli kdesi tam, pěkně tě zdravím
C G C G C
a ať jsi třeba trochu nemocný, jen když jsi pravý.

C G C G C G C G
*: Příteli z dávných válek, píšu to psaní
C G C G Ami
jak jsem před léty slíbil na trnkobraní ...

Rehradice

Dmi C^7 F
A te Rehradice na pěkný rovině
G Ami Dmi G C
teče tam voděnka, dolů po dědině
Gmi Ami Dmi
je pěkná, je čistá.

A po tej voděnce, drobný ryby skáčou
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.

Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe
že sme sa dostali, daleko od sebe
daleko od sebe.

Co by neplakaly, když hlavěnka bolí
musijó zaplakat, kvůli šohajovi
kvůli šohajovi.

Sbohem galánečko

G Emi Ami D G
Sbohem galánečko já už musím jí..ti
D Hmi Emi A D^4 D
sbohem galánečko já už musím jíti
Ami D G Ami D
kyselé vínečko, kyselé vínečko
G Ami D G
podalas mně k pití.

Sbohem galánečko rozlučme sa v pánu
kyselé vínečko, kyselé vínečko
podalas mně v džbánu.

Ač bylo kyselé přeca sem sa opil
eště včil sa stydím, eště včil sa stydím
co jsem všechno tropil.

Ale sa nehněvám žes mňa ošidila
to ta moja žízeň to ta moja žízeň
ta to zavinila.

Smutno je mi

C F Emi F C D^7 G
Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék
C F Emi F C G^7 C
slíbil jsem ti, že se změním, a skutek neutek
Fmaj^7 C Ami^7 Dmi G C Fmaj^7
změnil jsem se od základu, jaks' to chtěla, johoho
C F Emi A^4 A Dmi^7 G^7 C
jenže to má jednu vadu - že už není pro koho..

Smutno je mi, smutno je mi, a nikdo nic netuší
nikdo si na týhle zemi pro mě slzy nesuší
je to pěkné nadělení, proměnit se docela
ale nejhorší je pomyšlení, že už bys mě stejně nechtěla.

Smutno je mi, moje milá, když tak píšu po nocích
a ta láska, ta mi zbyla, nemůžu si pomoci
co lidí se na mě dívá, poslouchá a přemýšlí
a já tobě hraju, tobě zpívám, a ty dávno neslyšíš.

C F Emi F C G C
*: Smutno je mi, smutno je mi ...

Štěrbinou ve dveřích

D
Štěrbinou ve dveřích
můj obraz uvidíš
a jak mě poznáváš
najednou zneklidníš. **E**

E
Tam mezi kamením
Hmi
země se otvírá
E
drásavým maliním
Hmi E
k tobě se prodírá.

Pochováš v náručí
pochováš v objetí
za chvíli poručíš
za chvílí odletíš.

Pramínek ode mne
pochováš na louce
vytryskne ze země
ze studny pod srdcem.

Óuoóóó .

Žár vodu na ohni **E**
do varu přivede **Hmi**
bílý mrak na koni **E**
putuje do nebe. **Hmi E**

Štěrbinou ve dveřích
tvůj pohled přitáhne
a jak mě uvidíš …

Tak jsem tady

D Hmi Emi A^7 D
Ani jsem nepřijel na slupce od banánu
E^7 A^7
ani se nedá říct, že to šlo podle plánu
$F^\#$ Hmi Emi A^7
trochu mě zdržela důvěra v jízdní řády
D Hmi Emi A^7 D
ale ten, kdo ví, kam jede, vždycky si už poradí.

A já nemám na taxi, a tak si jezdím stopem
jedni se courají a druzí to berou hopem
člověk to musí brát podle těch, co ho berou
každej má víc tváří, jenom si vybrat, kterou.

D Hmi Emi A^7 D
A už jsem si zvykl, že vždycky mě někdo vezme
E^7 A^7
dívám se z okna a snažím se hádat, kde jsme
$F^\#$ Hmi Emi A^7
krajina většinou zdá se mi povědomá
D Hmi Emi A^7 D
asi to bude tím, že jsem tu někde doma.

Všude jsem doma a všude jsem trochu cizí
sleduju v zrcátku krajinu, než mi zmizí
a říkám si: kde asi, kde domov můj leží
ale [: vždyť na tom nakonec zas tolik nezáleží ...

Tak to jezdívá

Dmi^{7}
Báječný je pocit po vítězství
Dmi$^{7/E}$ F
báječní jsou lidé kolem nás
Ami F
věnce z vavřínů ti málem lámou vaz
G^{7} C Dmi^{7} C
pak neon slávy zhas, aby svítil jiným zas.

A těm, co k tobě ve chvíli štěstí
tisknou na fotkách, tahají za rukáv
těm pak nestojíš ani za pozdrav
a jak umíš plav, a dovolej se cti a práv.

C^{7} F C^{7} F
R: Jedeš sám vlakem domů jako tenkrát, když jsi nemoh dál
Ami Emi^{7}
teď vrací tě poctám, jako by po jizvě prstem ti sáh
Ami G^{7} C Dmi^{7} C
zas míjels davy jako král, škoda let, kdys o to stál.

Vzpomínej, co bylo s budoucností
vzpomínej, když ti šla na ruku
padá jenom ten, kdo hledá záruku
kde je pevný prám - tím je každý sobě sám.

Dmi^{7}
Báječný je pocit po vítězství
Dmi$^{7/E}$ F
báječní jsou lidé kolem nás
Ami F
věnce z vavřínů ti málem lámou vaz
G^{7} C Dmi^{7} C
pak neon slávy zhas, aby svítil jiným zas.

V půl osmé

Vlasta Redl

Ami F G
V půl osmé, to už se stmívá
C Dmi G Ami
ožijou chodníky nočními převleky
F E^7
telátko uteklo z chlíva
Ami F E^7 Ami
pastýřu, pastýřu, špatně ses díval.

Jak se vysoko na špičkách vznáší
jak statečně klopýtá si vyhodit z kopýtka
ztratilo zvoneček v šáší
chytil sa o kořeň tam na Ondráši.

F Ami Dmi G^7 C $C^{/H}$ $C^{/B}$ A^7
R: Ó, moje ovce, moje krávy
Dmi C F
vzal vás čert, tož, bačo, ať sme zdraví.

Zase jsi nepřišla, milá
čekal jsem celou noc, ale co je moc, to je moc
kdepak jsi do rána byla
a proč jsi, krucinál, na zádech bílá.

R: Hrál bych ti písničku něžnou
takovou milou a běžnou
sám zatím zpil jsem se režnou
asi tak, jako ženci, když nežnou.

V půl osmé, to už je ráno
po lávce přes lávku, po lásce přes lávku
ovečky jdou zadní branou
a marně bys' počítal tu oplakanou ...

Večer co večer

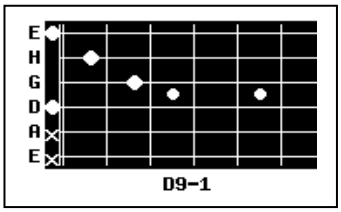
G A H Emi
večer co večer, rozloží stůl hostí dvě vojska
C A H
každé má půl
G A H
vojáček z olova za padesát
Emi
živý či mrtvý
C A H
bude se počítat
C D G A H Emi C A H
a on sám, s jednou armádou zvítězí.

Večer co večer obrátí v prach celý svět
svých stejných let
bůh ví kdy tuhle válku měl vést
generál (*ten už to vzdal*)
a pěšák válčí dál
a dnes se, svou armádou zvítězí.

F#mi Emi F#mi Emi Dmi A C

G A H Emi
večer co večer, rozloží stůl hostí dvě vojska
C A H
každé má půl
G A H
vojáček z olova za padesát
Emi
živý či mrtvý
C A H
bude se počítat
C D G A H Emi C A H
a on sám, nad svou samotou zvítězí

Večer křupavých srdíček

D **D^{9}** **H^{7}**
Když jsi tehdy přinesla, na talířku křupky
Emi **Gmi** **A^{4}** **A**
musel jsem se zasmát, tomu co má být dál
D **D^{9}** **H^{7}**
ta křupavá srdíčka a zapálená svíčka
Emi **A^{4}** **A** **D**
mi prozradily, že zas nejde o víc než o zaběhaný rituál.

G **C** **D**
R1:Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc
G **C** **D**
k tomu pár vět, o tom jak vzácný jsem host
G **Cmaj^{7}** **Cmi**
tak to má být, když tma nad městem převezme moc
Hmi **Emi^{7}** **Ami** **D** **G**
a chce se žít, žít víc než jen dost.

Posbíral jsem sirky a pytlík na tabák
dopil jsem a vstal, že bude líp to dnes vzdát
a tys mi sáhla dlaní na čelo, v tu chvíli moc ti to slušelo
a navíc venku trochu pršelo, a tak jsem zůstal, a rád.

R2:To se přece nedělá, chtít víc než dá se dát
to není fér, hrát podle vlastních pravidel
to není fér, chtít jít, když je čas spát
a chce se létat, létat i bez křídel.

D **D^{9}** **H^{7}**
Tak jsem si skládal na stůl srdíčka, až mi z nich vyšla osmička
Emi **Gmi** **A^{4}** **A**
hle, nekonečno ze dvou malých vypečených nul
D **D^{9}** **H^{7}**
a ty jsi bez váhání sáhla jen a špičku dovnitř otočila ven
Emi **A^{4}** **A** **D**
a vzniklo srdce z malých srdíček, a já ho rychle propíchnul.

G **C** **D**
R1:Tak to má být, a sklenku vína na dobrou noc.....

Vítr Safian

C G C Emi Ami Emi Ami G
Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč
C G C Emi Ami Emi Ami
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách
G F Ami G
síní zní smích dětí, co fůru věcí smí
C G C Emi Ami G C
práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých.

Slídí půst v tůních po rybách, do komínů nahlíží
skrývá tvář v bočních uličkách, placky loudí u dveří
kouzelnou hrou v kostkách, tuláky obírá
slídí půst, náhle začal růst, hadry solí propírá.

C G C Emi Ami Emi Ami G
Práší sníh vítr Safian, krajem honí bílý fáč
C G C Emi Ami Emi Ami
plání jdou se svou muzikou, trochu stříbra na strunách
G F Ami G
pálící kůru chlebů, u kamen rozlomí
C G C Emi Ami G C
práší sníh vítr Safian, do umrzlých dvorů dých.

Za deset 10

G Ami
Ve středu zabalím kufry a pojedu domů
D G D
stopnu si auto, co zajíždí na přehradu
G Ami
pomůžu vyložit dynamit v kamenolomu
D G
pozdravím muže, co jsou tu za velezradu.

Ale tak udělám přece jen kolo, když už jsem tady
je teprv poledne, a tak jsem celkem v plusu
co je tu naboso šťastných, krásných a mladých
ale nejdřív si zjistím odjezdy autobusů.

Ami D G Emi Ami D G
R: Za deset deset, už nejede nic, za deset deset, už nejede nic.

Hned za hrází v jídelně „U Mokrých" sundám si oděv
pochválím svetr nové brigádnici
slíbím jí, že za ní vylezu po hromosvodě
tak ahoj babi, zakončím pohlednici.

Na dece, na pláži vybalím Kamile, kde teďka hrajem
natře mi záda v podstatě jen za pusu
přikreslí k adrese plánek celého kraje
ještě zkontrolujeme si odjezdy autobusů.

R:

Na Rudém právu počkám, až pytláci dopečou pstruhy
přidám se k chlapům do války u Stalingradu
Kerouac, Turgeněv, Baudelaire, Jan Pavel II.
básníci všech zemí, tak ještě pivo a jdu.

Lacina s Grycem už „U Bušů" jen pro mě zastřelí prase
přespolní vandrák vaří se zelím led
hej, půjč mu to pádlo, ať dá dítě v čase
jsem hvězda a do první desky to mám deset let.

R:

V noci mi Martina vyzradí vojenské tajemství hlavního stanu
Armády spásy
je vdaná a večer vrací se z Bystřice zpět
a ráno mi Gábina s Vlaďkou rozčešou vlasy
a než vypijem snídani, je devět čtyřicet pět.

R:

Poslední pivo s Evženem u šachu v zahrádce rušné
sleduju, aby mi neujel zas
vyměním dva pěšce za věž, to je snad slušné
a z koncových světel si odečtu svůj přesný čas.

G Ami D G
* Ve středu zabalím kufr a zavolám taxík ...